

Ines Hasenöhr

A szükségletek piramisának csúcsán Isten áll, és nem a luxuscikkek

A sláger-refrén, hogy „csak a luxus gyógyít, a luxus itt a fő” fiatal éveimben jelszóvá vált számomra. Mindenképpen olyan karrierista nő akartam lenni, amelyeneket az újságok és a reklámok mutatnak. Mobillal, aktatáskával és stresszes pillantással az órára, egyik üzleti tárgyalásról a másikra rohanva. Ez a kép lebegett a szemem előtt, amikor 26 évesen megkezdtem szakmai pályafutásomat. Életcéljaim tisztán materiálisak voltak. Madonnával

együtt énekelhettem volna a kórusban: „... I’m a material girl in a material world.“ Vágyakozásom tárgyai mindig drágábbak lettek. Végül az ember a müncheni kávézóknak csakis dizájncuccokban találkozhatott másokkal. Divatos külsővel, fogpaszta-reklám-mosollyal. Ehhez jött még, hogy bár mindent meg akartam szerezni, egyben kifejezetten zsugori is voltam. Ugyan a munkámban előrejutottam, és egyre több mindent megengedhettem magamnak, lassanként észrevettem, hogy elégedettséget és boldogságot ezen az úton mégsem szerezhetek soha. Tehát elkezdtem kutatni a választ a kérdésre: mi a célja tulajdonképpen a földi életnek? Mit keresek én itt? Görcsös önszuggessziók, pozitív gondolkodás és ezoterikus egy-s-más után végül anyám segítségével találtam rá az igazi kincsre: Bruno Gröning tanítására. Egy Berlinben megrendezett ifjúsági hét alkalmával esett le a hályog

a szememről. A szerény Bruno Gröning elvetette mindazt, ami a legfontosabbnak tűnik az életben: pénzt, hatalmat és megbecsülést. Őáltala megtanultam, hogy a szükségletek piramisának csúcsán, ahogyan ezt nekünk az iskolában tanították, nem a luxusjavak állnak, hanem Isten.

Minden igyekezet végső oka: Isten. Az einstelezés és a közösségi órák hatására felismerhettem az életnek ezt az igazi értelmét. Természetesen folytatom a munkám, és felelősségteljes, jólfizető állásom van, ami örömet is okoz, és azoknak a dolgoknak is örülök, amiket megengedhetek magamnak. De egyensúly alakult ki az életemben a szellemi és az anyagi között, ahogy Bruno Gröning mondja: Mindkét lábbal a földön, a fejjel viszont az égben. Ahol azelőtt vágyakozás és üresség volt, ma boldogság és szellemi gazdagság található, és úgy érzem, hogy ez még tovább fejlődik.

Ines Hasenöhr